

Preek Markus 2: 1-12 HSV

Broeders, zusters jong en oud,

Wat een toestand in en rondom Kapernaüm. Eigenlijk had ik hoofdstuk 1 er even bij moeten lezen om het plaatje compleet te krijgen. Want in 1:21 lezen we al dat Jezus in de synagoge van Kapernaüm preekt. De mensen stonden versteld over z'n onderwijs. En toen, zo maar in eens, springt er iemand op en die begint te schreeuwen: *Wat heb je hier te zoeken, Jezus van Nazareth, je wilt ons kapot maken, hè? Ik weet wel wie je bent, de heilige van God!* De man bleek bezeten te zijn door een boze geest. Jezus drijft die geest uit en bevrijdt de stumperd.

Meteen daarna, de NBG vertaling gebruikt hier een woordje 'terstond', een woordje dat Markus heel vaak gebruikt in zijn evangelie, alsof hij de vaart er een beetje wil inhouden, meteen daarna volgt de genezing van de schoonmoeder van Petrus. En daarna nog een heel stelletje zieken en bezetenen. De hele stad was in rep en roer. Mensen verzamelden zich rondom Jezus. Iedereen zoekt Hem. Maar Jezus trekt zich terug. Hij begeeft zich dan naar andere plaatsen in de omgeving. Ook daar predikt Hij, geneest Hij en bevrijdt mensen van boze geesten. Zelfs een melaatse wordt door Hem genezen. Hoewel Jezus nadrukkelijk de man had gezegd daar geen ruchtbaarheid aan te geven, kon de man gewoon niet zwijgen. Overal vertelde hij over de genezing die hij ontvangen had. Het gevolg was dat Jezus zich nergens meer in het openbaar kon vertonen.

Dan gaat Jezus in het geheim weer terug naar Kapernaüm, misschien wel 's nachts of 's avonds laat in het donker. Maar na enige dagen ontdekken de mensen dat Hij weer in de stad is. En meteen begint het opnieuw. De massa stroomt toe. Ze willen Zijn woorden horen, de zieken willen genezing ontvangen, de verdrietigen willen getroost worden, en natuurlijk, er zijn ook mensen die gewoon nieuwsgierig zijn. Ze willen wel eens van dichtbij meemaken of het klopt wat ze gehoord hebben over deze wonderdoener. Ze komen hun Farizeese meetlat leggen langs de boodschap van Jezus. Wie weet, kunnen ze Hem pakken op een on-Bijbelse uitspraak of in ieder geval een uitspraak die niet overeenkomt met de overlevering, zeg maar, de geloofsbelijdenis van de Farizeeën. Het is een drukte van jewelste. En achter in die rij van warme, zweterige lichamen sluiten zich vijf mannen aan. Eén van hen ligt op een matras, niet veel meer dan een matje, de anderen dragen hem. De mannen zien al gauw dat er geen doorkomen aan is. Ze tonen lef. Ze zitten niet bij de pakken

neer. Nu ze zo dichtbij zijn, nu Jezus hier weer in hun stad is, Jezus over wie het gonst van de geruchten, ja, nu willen ze niet opgeven. Straks is Jezus weer verdwenen. En hun arme vriend, zal dan z'n dagen, liggend op dat matrasje moeten slijten. De mannen klimmen op het dak en beginnen te slopen, precies boven de plaats waar Jezus zich bevindt. Waarschijnlijk bestond het dak uit balken, waar weer takken overheen gelegd zijn, en die takken zijn vervolgens weer met leem aangesmeerd. De mensen zullen wel naar boven hebben gekeken. Wat gebeurt daar? Waarom komt er gruis en stof naar beneden? De mannen gaan onverstoorbaar verder totdat het gat groot genoeg is om hun verlamde vriend met matras en al te laten zakken.

Daar ligt de man. Aan de voeten van Jezus. Hoopvol kijkt hij omhoog. Ongeveer anderhalve meter boven hem kijken hem de ogen aan van de Rabbi van wie hij zoveel gehoord had. Waarschijnlijk nog nauwelijks bewust dat het God zelf is die in Jezus hem aankijkt. "Zoon" zegt Jezus, de NBG vertaling heeft hier "kind". Wat een liefde spreekt alleen al uit dat ene woordje. In dit ene woordje komt God òns ook vandaag tegemoet. Kind...geliefd kind van mij. Wil je weten hoe ik naar jou kijk? Als m'n kind!

Nu lezen we in deze geschiedenis tot twee keer toe dat Jezus de gedachten kan lezen van de mensen om hen heen. Ik weet niet of dat jullie is opgevallen. In de eerste plaats ziet Hij wat er leeft in de harten van de vier mannen met hun verlamde vriend. Jezus ziet hun geloof. Wat hield dat in? Geloof in het wonder van genezing? Ja, vast en zeker. Maar vermoedelijk meer. Geloof in Jezus. Geloof dat Hij het is waar Johannes de Doper nog maar zo kort geleden over is begonnen te vertellen: *Bereid de weg van de Heer*. Die Heer staat hier in levende lijve in hun stad te preken en wonderen te verrichten en nu zien ze vol verwachting uit naar wat deze Jezus gaat doen.

En dan gebeurt het onverwachte. Iedereen rekent erop dat Jezus de man bij zijn hand zal grijpen en hem recht op z'n benen zal zetten. Maar nee, Jezus, schenkt de man vergeving! *Je zonden zijn vergeven!*

Soms vraag ik me af of de diepte van deze woorden bij ons nog wel doordringen. We kennen het verhaal, we kennen ook de afloop. We zien die vergeving zo'n beetje als een aanloopje naar de lichamelijke genezing van deze man. Maar met die uitspraak 'je zonden zijn vergeven' toont Jezus wie Hij is. Het is volkomen terecht dat de

Schriftgeleerden dachten dat alleen God zonden zou kunnen vergeven. Van Hem staat het in de Psalmen: *zo ver het oosten is van het westen, zover doet Hij – God - de overtredingen van ons (Ps. 103)*. Niemand anders kan dat doen, dan God alleen. Kijk, wij mensen, kunnen natuurlijk elkaar wel vergeven. Als iemand mij kwaad doet dan kan ik die persoon vergeven. Maar ik kan alleen vergeven wat iemand mij aandoet. Zo gaat dat bij ons mensen. Als iemand een ander kwaad doet, dan kan ik wel zeggen dat ik dat vergeef, maar dat heeft geen waarde. Die vergeving kan alleen geschonken worden door de persoon die kwaad gedaan is. Maar bij God is dat anders. Al het kwaad, alle zonde, is zonde tegen God. En daarom kan alleen God ook alle zonde vergeven. En als Jezus hier zegt dat Hij de verlamde man z'n zonde vergeeft, zegt Hij in feite dat Hij God zelf is!

De Schriftgeleerden zijn verontwaardigd. Godslasterlijk. Blasfemie om jezelf aan God gelijk te stellen. Wie kan zonden vergeven, dan God alleen. Maar Jezus doorziet hen. Zoals Hij net hiervoor het geloof zag in de harten van de vrienden zo ziet Hij nu het ongeloof in de harten van de Schriftgeleerden. Ook dit is een bewijs van Zijn godheid trouwens. *Heer U doorgrondt en kent mij, U verstaat van verre mijn gedachten... (Ps. 139)*. Gedachten lezen kan God alleen.

Misschien wel goed om even goed om een pas op te plaats te maken en op te letten wat hier gebeurt. Hier komen mensen vol geloof naar Jezus toe. En wat schenkt Jezus als antwoord op hun geloof. Vergeving! Je hoort nog wel eens zeggen dat genezing is weggelegd voor wie gelooft. Maar hier zien we dat mensen in geloof komen, vast en zeker ook met een diep verlangen naar genezing. Maar Jezus schenkt vergeving! Dat klinkt een beetje teleurstellend, niet? Vergeving, daar komen we niet voor. Is dat alles? Is dat nu de oplossing voor de problemen van deze man?

Sommige bijbeluitleggers menen dat er hier een koppeling gemaakt moet worden tussen de zonden van deze verlamde en zijn ziekte. Zo dacht men vaak in die tijd. Denk maar aan de blindgeborene in Johannes 9. De discipelen vroegen zich toen ook af wat de oorzaak van zijn blindheid was. Heeft hij zelf gezondigd of komt dat door z'n vader of moeder? Maar Jezus moet niet veel van deze redenering hebben. Wie zou er nog kunnen zien of kunnen lopen als God op die manier met onze zonden zou omgaan? Niemand toch....

Ik zie er dan ook in deze tekst geen aanleiding voor.

Wat hier gebeurt past helemaal bij Jezus' onderwijs. Hij laat zien dat Hij het is die de

boodschap van Johannes de Doper komt vervullen. Johannes preekt een doop tot vergeving van zonden (1:4). En hier staat de Man die deze vergeving komt brengen. Wie in geloof tot Hem komt mag deze vergeving ontvangen. Hij is gekomen om het verlorene te zoeken te redden. Hij is gekomen om de kloof te overbruggen die scheiding heeft gebracht tussen God en mens. Hij is de enige die in staat is om ons strafblad te vernietigen. Alleen Hij kan bewerken dat onze zonden van verleden, heden en toekomst voor altijd van ons afgenomen worden.

Lieve mensen, hoe kan ik dat nog duidelijker zeggen. Wij geloven in de Here Jezus. Wij geloven dat Hij voor onze zonden is gestorven en opgestaan. Wij geloven dat Zijn offer voldoende is om ons met God te verzoenen..... Als dat zo is dan heeft God dus onze zonden van ons afgenomen en op Zijn Zoon gelegd. En als dat zo is, dan ziet Hij ons dus niet langer aan in onze zonden, maar Hij ziet Christus! Geloof u dat voor uzelf? God ziet mij niet als zondaar, maar Hij ziet Christus in mij.

Dit is zo groot.....lieve mensen.....

Vandaar ook dat Jezus vraagt wat gemakkelijker is, zeggen dat je zonden vergeven zijn, of 'sta op en wandel' zeggen. Ik weet niet hoe u dat altijd gelezen hebt. Eerlijk gezegd heb ik altijd gedacht dat 'sta op en wandel' groter is dan 'uw zonden zijn vergeven'. Maar volgens mij wil Jezus dat nu juist niet zeggen. Hij wil zeggen dat zonden vergeven veel groter is. Vergeving, daar heb je de hele eeuwigheid wat aan. Genezing daar heb je alleen dit aardse leven wat aan. En straks in de eeuwigheid zullen we allemaal genezen zijn. En daarmee wil ik absoluut niet zeggen dat leven met een lichamelijke beperking gemakkelijk is. Ik zou niet durven. Maar ik probeer wel duidelijk te maken dat vergeving veel groter is dan genezing. Wij mensen zijn vaak zo gericht op het hier en nu. Heb maar eens een dagje hoofdpijn of rugpijn. We voelen ons meteen diep ongelukkig en vragen om genezing. Maar wat doen we als we weer gezond zijn? Zijn we ons er dan ook van bewust dat een goede relatie met God belangrijker is dan onze gezondheid? Hoe makkelijk gaan we over tot de orde van de dag en vergeten we weer dat het ook voor ons nodig was dat er op Golgotha een ruwhouten kruis stond?!

Jezus wacht het antwoord niet af. *Sta op.....neem je bed op.....en wandel!*

Een wonder van genezing! De lamme man springt in de benen. Hij neemt zijn bed op en gaat naar buiten. De schare die niet bereid was om de lamme en zijn vrienden

doorgang te verlenen doet nu vol ontzag een stap opzij. Zo iets hadden zij nog nooit gezien!

De vijf vrienden toonden geloof in Jezus maar ontvingen vergeving. En nu laat Jezus als antwoord op ongeloof zien dat Hij het recht heeft om te genezen. Het wonder van genezing an sich daar hadden de Schriftgeleerden nog niet zo'n moeite mee. Dat is wel prima, dat er een rabbi door het land trekt en wonderen doet. Prachtig als arme stakkers geholpen worden en verlost worden van hun kwalen. Maar hier geeft Jezus een nieuwe dimensie aan z'n wonderen. Vanaf nu moeten mensen accepteren dat Hij bevoegd is om zonden te vergeven en Gods werk te doen. Daarmee kiest Jezus niet voor de makkelijke weg. Als Jezus zonder deze boodschap van vergeving rond getrokken was, en hier en daar een wonder had verricht, dan had Hem dat vast heel veel volgelingen opgeleverd. Een grote fanclub. Maar vanaf nu stelt Jezus zich heel exclusief op. Voor vergeving moet je bij mij zijn. 'Er is geen andere Naam waardoor je behouden kunt worden' zal Petrus straks op de Pinksterdag verkondigen. 'Er is geen andere Middelaar' zal Paulus aan zijn helper Timotheüs schrijven.

In deze geschiedenis krijgen we te zien dat genezing een teken is van het Rijk dat nog komt. Zeg maar, een illustratie bij de boodschap van Jezus.

Jezus heeft aan deze arme verlamde laten zien en horen dat Zijn komst naar deze wereld alles te maken heeft met vergeving. Om het mogelijk te maken om over nieuw te beginnen met de mensheid en de schepping is verzoening een absolute voorwaarde. God de Zoon zette voet aan wal op deze aarde om de scheiding op te heffen. En zijn wonderen wijzen naar de nieuwe aarde die nog komt. En dat geldt ook voor wonderen die nu nog gebeuren. Ze wijzen vooruit. Die wonderen zijn er heus. Markus zal zelf aan het eind van z'n evangelie schrijven dat wonderlijke tekenen de gelovigen zullen volgen. Maar ook voor deze tekenen geldt dat het richtingaanwijzers zijn naar de nieuwe wereld die komt. En op die wereld zal geen lamme meer zijn. Hij zal lopen, hij zal springen en hij zal dansen. En op die nieuwe wereld zal geen blinde meer zijn. Hij zal Jezus zelf zien en zich met vreugde verheugen in de schoonheid van de nieuwe schepping. En op die wereld zal niemand meer doof en stom zijn. Ze zullen mee doen in het grote koor dat Gods lof zingt. En op die nieuwe wereld zal nooit honger meer zijn, dat leren we uit de wonderbaarlijke spijziging. En ook het natuurgeweld zal ons geen kwaad meer doen. Vandaar dat Jezus de storm tot bedaren bracht. De genezingen die Jezus hier op

aarde verrichtte zijn richtingaanwijzers naar de nieuwe aarde, die in alle opzichten genezen zal zijn.

Jezus is daarin uniek. Hij is de Heiland....de Heelmaker. Dat wil Hij doen. Heel maken. Vanuit die bekende geschiedenis van die lamme man, die door z'n vrienden aan de voeten van Jezus gelegd is komt naar ons de vraag toe of wij dat ook willen. Wil jij dat? Heel gemaakt worden. Nogmaals, dat begint met vergeving. Wil je dat? Wil je accepteren dat je jezelf niet kunt redden, maar dat je een Heelmaker nodig hebt? Dat je het nodig hebt dat iemand anders voor jou de kolen uit het vuur haalt. En wil je ook accepteren dat je daarvoor bij Jezus moet zijn? Luister goed, ik zeg 'moet zijn'! Dat lijkt in onze multiculturele en multireligieuze samenleving steeds moeilijker te worden, om te zeggen dat vergeving en verlossing alleen via Jezus te ontvangen is.

De lamme man en z'n vrienden geloofden en ze ontvingen vergeving. Ik hoop dat u dat ook van uzelf kunt zeggen. Ik heb door geloof in Jezus vergeving ontvangen!

Ik wil nog heel even terug naar die vier vrienden. Want het is natuurlijk wel prachtig wat die kerels doen, hè? Ze brengen hun vriend aan de voeten van Jezus. Natuurlijk, ik weet wel dat zij dat letterlijk deden, maar vindt u ook niet dat deze vrienden een prachtig voorbeeld voor ons afgeven. Wie brengen wij nu naar Jezus toe? Misschien in de eerste plaats in gebed. Ons land wordt geleidelijk aan een post-christelijk land. Wij mogen niet mopperen met onze goedgevulde kerk, maar in het land zien we steeds vaker dat kerken omgebouwd worden tot appartementencomplexen, boekhandels of restaurants. Ik besef dat dit alleen om de gebouwen gaat, maar ze staan wel symbool voor de geestelijke leegloop die eraan vooraf is gegaan. Steeds meer mensen in ons land zien niet meer in dat ze Jezus de Heelmaker nodig hebben. En hoewel onze kerk behoorlijk vol zit, kennen wij ze ook wel, mensen die deel uitmaakten van onze gemeente, maar langzaam aan zijn weggeraakt in de gemeente en misschien wel bij God.

De vier vrienden zijn voor ons een stimulans om onze familie en onze vrienden bij Jezus te brengen. Niet dwingend, niet manipulerend, maar biddend, getuigend, in liefde nodigend.....omdat we zelf gegrepen zijn door de liefde van Jezus. Want Hij heeft ons vergeven en we geloven het met ons hele hart, het gaat gebeuren, er komt een dag dat we helemaal heel zullen zijn. zo'n Heelmaker gun je iedereen!

AMEN

Februari 2017
G.P. Hartkamp
Wapenveld